

Quoniam honor: et amari quod honorari: ut in 8° ethico
ru phis dicit. **A**d primū quod dicendum quod spes
et gütas pecti magis attendit ex fine quam ex malitia
obligo. et iō rōe finis susuratio est grauior quam
detractor: quoniam peiora dicat. **A**d secundū dicit
dō quod fama est dispositio ad amicitias: et infamia
ad inimicitias. dispositio autem deficit
ab eo ad quod dispositus. et iō ille quod opacum ad aliquod
quod est dispositum ad inimicitias: minus peccat
quam ille quod directe opacum ad inimicitias inducēdā.
Ad tertium dicendum quod ille qui detrahit frī
in attū videt detrahere legi iustum cōtēnit p
ceptū de dilectione p̄t. quod directus agit qui
amicitias distupere nitit. vñ b̄ p̄tē in maxie
h̄ deū ē: quod de dilectione ē ut dī. Ioh 4. Et
propt̄ b̄ dī p̄t. 6. Sex sūt quod odit dñs. et sep
tum detestat glā ei. et b̄ septimum ponit eū
quod semiat in frēs discordia.

Einde discide

Orandū ē de derisione. **E**t circa b̄ q̄rū duo. p̄ vtrū d
erisio sit p̄tē spāle distinctū ab alīs pectis quibus per
ba nōumentū proxio infert. 2° vtrū deri
sio sit p̄tē mortale.

Ad primū sic proce
ditur. Videat quod derisio nō sit spāle p̄tē ab
alīs p̄missis distinctū. Subsanatio. n. vide
tur idē ēē quod d̄ derisio. s̄ subsanatio ad cō
meliā videt p̄tinere. quod derisio nō videt disti
guia cōtumelia. **N**ullus irridens nisi d
aliq̄ turpi et quod h̄o crabescit. huiusmodi at sunt
pecta quod si manifeste de aliq̄ dicitur pertinet ad
cōtumelia. si at occulte p̄tinet ad detractōes
sue susurrationē. quod derisio nō ē virtū a p̄e
missis distinctū. **P**. Vñ modi pecta distinguunt
ur b̄ nōumenta quod proximo infert: s̄ p̄ de
risione nō infert aliud nōumentū p̄xio quod
in honore vel fama vel detrimēto amicitie.
quod derisio nō ē p̄tē distinctū a p̄missis. **H**̄
ē quod derisio sit ludo. vñ et illusio noīat. nul
lum autē p̄missorum ludo agit: s̄ serio. quod deri
sio ab oīb̄ predictis differt. **R**̄ dō quod sic
s̄ dicitū ē. pecta vñ p̄cipue p̄sanda sunt b̄n
intenione p̄ferentis. et iō b̄n diuersa quod ḡs ī
redit h̄ aliū loquēs h̄ modi pecta distinguunt
Sicut autē aliq̄ cōvitiando intendit cōviti
ati honorē dep̄mē: et detrahēdo dimiuere fa
mā: et susurro do tollē amicitia: ita ēt irridē

do aliq̄ intēdit quod ille quod irridens erubescat.
et quod in finis ē distinctus ab alīs: iō ē p̄tē deri
sionis distinguunt a p̄missis pectis. **A**d p̄mū
quod d̄ p̄tē subsanatio et irrisio cōveniunt in fine.
iō differunt in modo: quod irrisio sit ore. i. verbo et ca
chinnis subsanatio autē nōalo rugato: ut dicit
glō. sup illud p̄t. Qui habitat in celis irridebit
eos. **L**alis autē differentia nō d̄ficit spēm.
vtrūq̄ tū differt a cōtumelia: sicut erubescē
tia a dehonoratōe. **E**st. n. erubescētia timor
dehonoratōis sicut Damas. dicit. **A**d secū
dū dō quod de opere virtuoso aliq̄ ap̄d alios
et reuerentia meret et fama. et apud seipsum
bone conscientia gloria: b̄m illud. 2. ad Cor. p̄.
Honorū nra h̄ est testimonium conscientiae nrae. vñ et
eo de actu turpi. i. virtuoso: apud alios quidē
tolles hoīs honor et fama. et ad h̄ cōtumelio
sus et detractor turpia de alio dicitur. apud se
ipsū autē turpia quod h̄ dicitur aliq̄ pdit conscientiae
gloria quod quāda cōfusionē et erubescētia. et ad
b̄ turpia dīc derisor. et sic p̄tē dērisor cōcat
cu p̄dictus virtus mā differt at in fine. **A**d
tertiū dō quod securitas conscientiae et ges illi magnū
bonū ē: b̄m illud p̄t. 15. Secura mēs quod iū
ge cōvitiū. et iō quod conscientiam alicuius īgerat h̄o
fundendo ip̄tū: aliquod spāle nōumentū in
fert. vñ derisio ē p̄tē spāle.

Ad secundū sic pro
cedit. Videat quod derisio nō possit ēē peccatum
mortale. **D**e. n. p̄tē mortale h̄riat caritati.
iō derisio nō videt h̄riare caritati. agit. n. lu
co quoniam iter amicos. vnde et delusio noīat.
quod derisio nō potest ē p̄tē mortale. **P**. De
rīto illa vñ ēē maxia quod fit in iūriā dei. iō oīs
derisio quod ēgit in iūriā dei ē p̄tē mortale. alio
quoniam genitū reciduitat ē aliquod p̄tē veniale
de quod penituit. peccaret mortaliter. dicit. n. Ia
do. quod derisor ē et nō penitens quod ad h̄ agit tū
quod penitet. filius et sequeret quod oīs filiatio ēē
p̄tē mortale: quod sicut Gregorius dīc in moralib.
Per strictionē ligē simularor quod dīcēt equū
et hōdem iustū et aīcōsorē. i. deū. quod derisio nō
ē p̄tē mortale. **P**. Contumelia et detrac
tio videt ēē gūtiora pecta quod derisor: quod maius ē
facēt aliq̄ serio quod ioco. s̄ nō oīs detractio et
cōtumelia ē p̄tē mortale. quod multo minore
derisio. **H**̄ ē quod dīc p̄t. 5. Ipse deridet illu
sores: s̄ deridere dei ē etnāliū punire p̄ pecto
mortali: ut p̄tē id quod dīc i p̄t. Qui habitat in
celis irridebit eos. quod derisio ē p̄tē mortale

Pro dō q̄ irrisio nō fit nisi de aliquo malo vel defectu. malū at si sit magnū non pro iu do accipit̄: s̄ seriose. vñ si i ludū vel risū q̄ tas ex q̄ irrisiois uel illusionis nomē sumit̄ b̄ e q̄ accipit̄ ut paruu. P̄t autem aliquid malū accipi ut paruu duplicit̄. **U**no fm̄ se. **A**lio rōne p̄sone. Cū aut̄ aliq̄s alteri p̄lone malū vel defectū i ludū vel risū ponit: quia fm̄ se paruu malū ē veniale & leue p̄ctū fm̄ suū genus. Lū at accipit̄ q̄ paruu rōe p̄sōe sicut defect̄ puerorū & stultorū: paruu p̄de rare solem̄: sic aliq̄e illudere uel irridē est eū oio paruipendere & cū tam vilē extimare ut de eius malo nō fit curandū: sed fit quasi pro ludo habendū. & sic derisio est peccatuz mortale et grauī. q̄ contumelia que simili ter est in manifesto: q̄ contumelie iofus vide tur accipere malum alterius seriose. illusor autem in ludum. & ita videtur esse maior cō tēptus & debonoratio. et fm̄ hoc illusio est ḡ ue peccatū. et tanto grauī. q̄to maior reue rentia debebat persone q̄ illudit̄. vñd gra uissimū est irrdere deū et ea q̄ dei sūt: s̄ illd̄ Isla. 57. Cui exprobasti et quem blasfema li. et super quem exaltasti vocem tuam. Et postea subdiſ. Ad lancū isrl̄. deinde secun dū locū tenet irrisio parentū: vñd dicit p̄v. 30. Oculum q̄ subsannat patrem & despicit partū matris in: effodiant eū corui de torre tibus: et comedant eū filij agle. dindē iusto rū derisio grauis ē. q̄ honor est v̄tutis p̄mi um. Et h̄ dī Job. 12: derides iusti simplici tas. Que quide derisio valde nocuā ē: q̄ p̄ hoies a bñ agendo ipediū: s̄ illd̄ Greg. Qui i aliorū accib̄ exoriri bona respiciunt. mox ea manu pestifere exprobationis cuel lūt̄. Ad primū ḡ dō q̄ lud̄ nō iporat aligd̄ ūriū caritati respectu eī cui q̄ lud̄. potest tamē iporat aliquid ūrariū caritati respe cty eī de qludis pp̄ cōtēptuz ut dictum ē. **A**d secōm dō q̄ ille q̄ reciduat i p̄cēz de q̄ penituit. et ille q̄ simulat: nō expresse deū ir ridet. s̄ q̄ interpretatiue. i. q̄tū. s. ad modū deridentis se habet: nec m̄ venialit̄ peccādo aliq̄s simplici reciditat vel similit̄ s̄ dispo sitiue vel interpretatiue. Ad tertiu dō q̄ deri sio fm̄ suā rōne leuī aligd̄ ē q̄ detrac̄io & contumelia: q̄ nō iporat cōtēptu sed luduz. q̄nq̄ tamē h̄z maiorem cōtemptum q̄ cōtu melia: ut s̄ dictum est. et tunc est graue pec catū.

Ende ɔfide

Aranduz ē de maledictione. Et circa B̄ q̄runq̄ q̄tuor. 1° p̄ v̄tū licite possit aligs male dicē hōi. 2° v̄t̄ licite pos fit aliq̄s maledicē irronali creature. 3° v̄t̄ maledictio sit p̄ctū mortale. 4° de compa ratōe eī ad alia p̄cta.

Ad primuz sic proce

dis. **V**ider q̄ nō liceat maledicere aliques. Nō e. n. licitū p̄terire mādatū apli i q̄ ipsi lo q̄bas ut dī. 2. **A**d Corl. 12. s̄ ip̄e p̄cipit Ro. 12. B̄dicite et nolite maledicere. ḡ n̄ l̄z ali que maledicere. **D**ōes tenēt deū b̄dicere: fm̄ illud daniel. 3. B̄dicite filiū boīum vñ. s̄ p̄t̄ ex ore eodē p̄cedē b̄dictō dei et maledictio hōis ut p̄bas Jaco. 3. ḡ nulli l̄z ali que maledicere. **D**ille q̄ aliquē ma ledicet v̄ optare malū eī culpe vel pene: q̄ maledictio vides eē ip̄ecatio qdā. s̄ nō licet desiderare malum. alterius. qnimo orare oꝝ pro oībus ut liberent a malo. ḡ nulli l̄z ma ledicere. **D**. diabolus per obstinatōe ma xime subiec̄ ē malicie. s̄ nō licet. alicui ma ledicere diabolū s̄c nec seip̄su. dicit. n. **Ecl.** 21. Cū maledicit ip̄i diabolū. maledicit ip̄e aliam suā. ḡ m̄lto min̄ l̄z maledicere hōie. **D**. Nueri. 23. sup illud **Q**uō maledicaz cui nō maledixit dīs. dīc glo. Nō p̄t̄ eē iu sta maledicēd̄ cā vbi peccatis igrat affect̄: s̄ hō n̄ p̄t̄ scire affectui altī hōis: nec et v̄t̄ fit maledicta deo. ḡ nulli licet aliquē boīem maledicere. **H**3 5 ē qd̄ deū. 27. dī. **M**ale dicit q̄ si p̄manet i fīmonib̄ legis h̄. Velise us et pueris sibi illudētib̄ maledixit: ut h̄ 4. **R**eg. 2. **R** dō q̄ maledicere idem ē qd̄ malū dicere. dicerat tripliciter se habet ad id qd̄ dī. **U**no p̄ modū enūciatōis: sicut aliq̄d exprimit̄ mō idicatiuo. et sic maledice re nib̄ aliud ē q̄ malū alterī referre: qd̄ p̄ tinet ad detractionē. vñ qñz maledici detra ctores dicit̄. **A**lio dicere se h̄z ad id qd̄ dici tur p̄ modū cāe. et h̄ qd̄ p̄ et p̄ncipaliter cō petit deo q̄ oīa suo v̄bo fecit: fm̄ illud p̄s. di xit et facta sūt. Cōsequēter at cōpetit hōib̄ q̄ v̄bo suo alios mouet p̄ ip̄u ad aliq̄d faciē dū. et ad h̄ instituta sūr v̄ba speratū modi. 3. mō ipsū dicere se h̄z ad id qd̄ dicit̄ quasi exp̄ssio qdāz affect̄ desiderat̄is id qd̄ verbo